

En spättas dagbok

– avrostning Ring Knutstorp

Text & foto Cécile Tartar

Mats Jönsson och Cécile Tartar Jönsson åker på avrostning på Ring Knutstorp 23 april. En lång dag senare reflekterar en trött och nöjd Cécile över dagen i följande text.

Lunds stadssilhuett i morgondiset. Två trötta ungdomar på en busshållplats i Hjärup. En fasan stående på en åker. Påskliljor slår ut i trädgårdar och längs väggkanten. Solen är på väg upp, en halvmåne på väg ner under horisonten följer oss en bit. Vi är på väg till Ring Knutstorp för avrostning. Vi har inte hunnit rosta eftersom vi har kört hela vintern, men det kommer att bli en spännande dag.

Den lövbeströdda marken har börjat erövrats av spirande friskt grönt gräs och yrvakna vitsippor.

Vi kommer nästan först. Eftersom vi är så tidiga och bara har några hundra meter kvar, ber jag Mats att stanna vid väggkanten där jag har sett vitsippor, så jag kan ta en bild för att illustrera min poetiska vision (se bildtext). När vi står där blir vi omkörda av flera motorcyklister. Det gör inget. Vi hade ändå inte kommit först.

När vi kör in på området, blir vi först lite förvirrade för det redan finns jättemånga motorcyklar parkerade där, men vi hittar en vänlig själ som säger till oss att köra tillbaka till ingången. Vi var tydligen för tidiga i alla fall. När arrangörerna slutligen anländer, kan vi registreras och cykeln kontrolleras. Vi får en klisterlapp med bokstaven D att klistra på motorcykeln och

hänvisas till att parkera vår cykel med de andra som tillhör den fjärde gruppen. *Fordonsinspektion.*

Sedan är det bara att sätta sig inne på caféet och vänta på att förmiddagens aktiviteter ska starta. Strax före klockan nio går vi tillbaka till vår motorcykel så att det roliga äntligen kan börja. Och roligt blir det.

Mats är laddad.

Väntan i cafeet.

låga koner med jämna mellanrum så att Mats får göra halvåttor där (*här kan du se vad jag ser när jag sitter bakom Mats; <https://youtu.be/tr7D-IR5kaLk>*).

Sedan blir det bromsning på grus. Mats får träna några gånger. Köra, bromsa, köra tillbaka, vänta på sin tur, köra, bromsa, köra tillbaka, vänta på sin tur, köra tills alla har fått träna flera gånger. Den här övningen är lätt för Mats. Han har koll på sina inbromsningar på grus.

Förmiddagens sista moment är manövrering på asfalt. Nu är det lite större koner som har placerats på banan, så Mats får öva på serpentin körning. Det är två banor med två olika svårighetsgrader. På den ena banan har de placerat konerna tätare, medan konerna står lite glesare på den andra. Som första körning hamnar vi

Dags för instruktioner.

på den svåraste banan med de tätplacerade konerna, men Mats avbryter körningen, då han känner att det inte fungerar. Då får han beröm av den ena instruktören, som säger att det var väldigt bra att han avbröt så att vi inte trillade. Så det är bara att köra tillbaka och börja om på nytt och testa igen. Mats klarar sina serpentin galant därefter. Han får också träna på att köra väldigt, väldigt långsamt utan att tappa balansen. För min del är det bara att sitta still för att inte förändra cykelns balans.

Strax före klockan tolv är det avbrott för lunch. På väg tillbaka till caféet där lunchen skulle serveras ställer vi oss upp båda två på motorcykeln och kör. Rakt fram är det inga problem; det

Lunch i solen.

har vi tränat på parkeringen här hemma, men jag blir lite rädd när vägen svänger. Mats säger dock att vi ska fortsätta stå och sedan blir det att vi kör vidare, fortfarande stående, upp för en liten uppförsbacke. Jag är superstolt över mig själv för att ha lyckats med den bedriften att stå upp med motorcykeln rullande i låg fart. Man ska göra det som är utanför sin komfortzon heter det. Det får jag verkligen öva på idag.

Lunchen består av en väldigt god kycklingryta serverad med ris och blandsallad. Jag kan sitta i solen inne i det mysiga caféet inrett i å la 60-tal. Skönt att ta det lugnt efter förmiddagens övningar.

Mätta och belåtna är det dags för eftermiddagens aktiviteter. Efter lunchen övar vi på serpentin körning i låg fart. Sedan får Mats hålla lätt i sin hoj med fingertopparna och gå runt den för att känna var balansen är.

Därefter är det dags för ett föredrag om kvalitén och slitstyrkan hos olika MC-kläder, samt deras säkerhetsklassificering. Jag lär mig att jeans med enbart knäskydd är sämst. Visst kan det vara snyggt att vara klädd i jeans, men om du trillar och kasar kommer dina jeans bara att hålla i ett par sekunder och du kommer att skada dig mest. Läderkläder är tydligen bäst. De har bästa slitstyrkan och slits knappt ut. För att illustrera materialets hållfasthet använder instruktören en slipmaskin. Jeans slits sönder på ett par sekunder. Det tar lite längre tid för allväderställ och läder slits nästan inte alls. Den svagaste punkten för alla kläder är dock sömmarna, det är där tyget kan släppa. I alla MC-plagg ska det finnas en märkning. Märkningen AA är den bästa! (AAA är högsta klassningen, Red's anmärkning) Kul att jag har den märkningen i de kläder jag införskaffade. Kontrollera dina MC-kläder och se vilken märkning de har. Har de annan märkning än minst A är det kanske dags att investera i ny utrustning.

Efter en mycket intressant föreläsning, samt demonstration och visning av MC-kläder, är det dags för en genomgång om HLR och första hjälpen, samt vad man ska tänka på om man anländer först till en olycksplats. Vi får också en visning om hur man ska ta av hjälmen på någon som ligger ner och hur man ska göra för att stabilisera huvudet, utan att skada personen. Det är verkligen lärorikt. Efter genomgången får vi komma till en iscensatt olycksplats och några ur vår grupp blir utvalda till att agera som om det var verkligt. Där finns en bil med en

medvetlös bilförare och en hysterisk passagerare. Det är viktigt att lugna passageraren och att kolla att bilföraren andas och har luftvägarna fria. På marken vid sidan om bilen ligger en skadad motorcyklist. De som hjälper till får sätta en kompress på motorcyklistens arm. En annan har i uppgift att ringa 112; för övningens skull ringer han ett annat nummer och får tydliga instruktioner på hur han ska agera. Han får dessutom gå runt på olycksplatsen för att se om det finns fler skadade längre bort från bilen. Det visar sig att en person ligger bakom ett stort betongblock och ingen av oss har sett personen innan den som talar i telefonen med larmcentralen blir uppmanad att leta runt på platsen. Det är verkligen en tankeställare. Tänk om man kommer till en olycksplats och inte hittar alla skadade? Det kan ju handla om liv och död. Så det är en bra insikt.

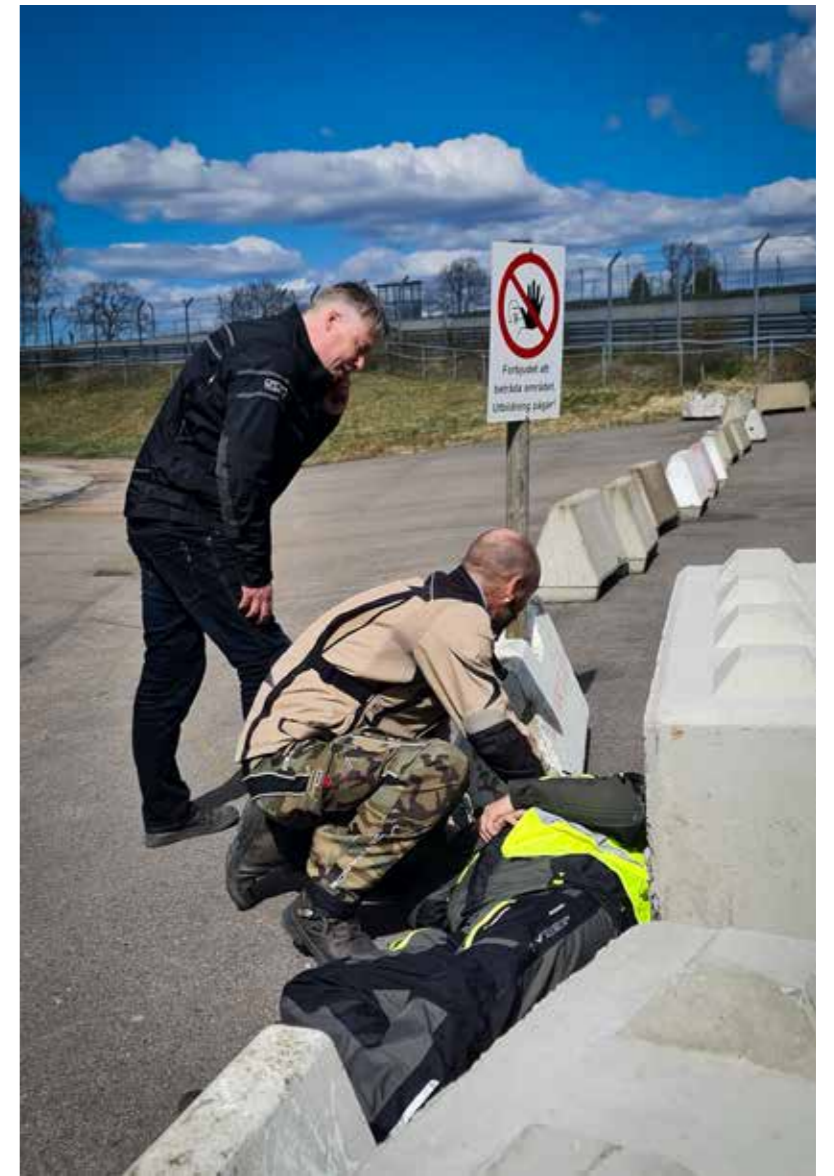
Fulla av nya insikter är det dags för sista aktiviteten för dagen. Bankörning i egen hastighet och i eget tempo. Lite rally ska det bli. Kul!

Först blir vi alla ledsagade på banan i kortege efter instruktören för att han ska visa oss banan, sedan släpper han oss alla motorcyklisterna lösa på banan. Då är det bara att köra. Eller som Stenmark brukade säga: "De ä bar å åk". Men Mats hinner knappt köra hela banan i egen hastighet förrän vi avbryts av instruktören, som genom att klappa på baksidan av sin motorcykel visar oss att vi ska följa honom in i depot så han kan prata med oss. Han vill att jag ska hoppa av Mats motorcykel och sätta mig bakom honom; han vill visa mig hur jag som passagerare ska hålla mig så att jag inte stör Mats ban- och kurvkörning. Eller så kanske han vill köra en runda med en snygg spätta, vad vet jag? Skämt åsido, instruktören förklarar nämligen att Mats hindras lite i sin körning om jag håller mig i handtaget vid sätet, som jag brukar göra. Han säger att när jag håller mig i handtagen blir motorcykeln "längre". Han menar att motorcykeln förlängs då tyngdpunkten förändras beroende på hur man som passagerare sitter bakom föraren. Jag hade ingen aning om att mitt sätt att hålla mig kunde påverka Mats körning.

Efter lite om och men från min sida, då jag är lite orolig eftersom instruktören inte har någon toppbox på sin motorcykel, som vi har på vår och som jag själv använder som stöd för att inte vara rädd att trilla bakåt, går jag av Mats motorcykel och hoppar upp på instruktörens. Det är verkligen utanför min komfortzon, men instruktören är verkligen en superskicklig

Iscensatt olycksplats.

förare så det är faktiskt riktigt kul att åka med honom. Efter ett par rundor på instruktörens motorcykel, kan jag åter sätta mig bakom Mats så att vi kan köra tillsammans. Av övningen med instruktören blev jag faktiskt bättre på att sitta bakom Mats. Jag håller nu mina händer på Mats midja i stället för att hålla mig i handtagen. Vi ser inte att instruktören kollar oss efter att jag har hoppat på Mats motorcykel igen, men när vi är klara med dagens bankörning får Mats veta av instruktören att han faktiskt har kört fortare efter att jag har lärt mig att sitta annorlunda. Och det märkte jag också – det blev faktiskt roligare körning på slutet när jag höll Mats om midjan i stället för att hålla mig i handtagen. Mats körde snabbare och lutade cykeln mer. Så nu är handtagen endast för starka inbromsningar eller när vi är på väg att stanna, men på kurviga vägar ska jag hålla Mats om midjan och knipa med knäna vid inbromsningar.

Jag tycker att vi fick en riktigt bra uppföljning av instruktören, och det är jag väldigt tacksam

Lantkaféet i Tjörnarps.

för. Nu känns det som att Mats är en säkrare förare och jag känner mig mycket säkrare själv efter dagens kurs. Mats vågar nu luta cykeln mer när vi kör, vilket han började göra redan efter KNIX-kursen, men nu märks det mer och efter dagens aktivitet känner jag mig också själv tryggare när Mats lutar då jag har fått in rätt teknik. Jag har lärt mig att knipa med knäna (förankring) vid kraftiga inbromsningar och att hålla Mats om midjan i snabb kurvkörning. Jag känner dessutom att jag har mer balans själv. Det blev verkligen en underbar, lärorik och lärofylld dag med många nya insikter och förståelse för motorcykelkörning och -åkning.

Det måste tilläggas att jag direkt efter kursen, när vi var på väg hem, fick användning av mina nyförvärvade kunskaper från utbildningen om inbromsning och kurvkörning vid två tillfällen. För det första på en raksträcka körde Mats om fyra bilar i hög hastighet för att snabbt bromsa in bakom en 5:e bil då han fick möte. Då var det bara att knipa med knäna och hålla mig för kung och fosterland. För det andra, när vi

körde på de kurviga vägarna mot Sösdala på väg till Lantkaféet i Tjörnarps, fick jag nytta av det instruktören lärde mig på banan. Vägen var kurvig och berg- och dalbanelik som på Ring Knutstorpbanan. Då var det bara att hålla Mats om midjan och gunga med i svängarna.

Trötta och nöjda avslutar vi dagen med ett besök på Lantkaféet i Tjörnarps. Vi äter var sin cookie samt varsin chokladboll doppad i mörk choklad och rullad i krossat popcorn. Det är riktigt gott med hembakat. Som vanligt måste jag också undersöka varje toalettmöjlighet på de olika caféerna vi besöker. På lantkaféet i Tjörnarps är det verkligen landet. Här finns bara ett utedass med en liten rolig och informativ dikt att läsa på en liten tavla medan man utrettar sina ärenden där. Texten lyder:

*Sitt ner o kissa / Annars kan du missa
Toan är som vanligt / Ingenting är farligt
Om du har gjort nr 2 / Strö då lite torv uppå
Tycker du det luktar än? / Strö då lite torv igen
Locket ska du fälla ner / Så ser vi inte skiten mer*

Det har verkligen varit en rolig och vacker dag. På väg hem välsignas vi av solstrålar som silas genom molnen över silhuetten av Max IV och ESS i Lund vid horisonten.

Det gungar fortfarande i kroppen när jag nu går och lägger mig.

Mats är nöjd.

Vem är Cécile Tartar Jönsson?

Cécile är lärare och författare. Hon kom 1997 till Sverige som 20-åring och är gift med Mats Jönsson.

Hon har skrivit läromedel i franska för högstadiet, *Arc-en-ciel*-serien för årskurs 7-9, samt läromedel i svenska och svenska som andraspråk för vuxenutbildning: *Språket – grunden till din framtid* och *Glömda sagor*, utgivna av Studentlitteratur.

Cécile arbetar för närvarande dels som lärare i svenska som andraspråk på Folkuniversitetet, dels som läromedelsförfattare och skapar läromaterial i svenska, bland annat en kurs i svensk grammatik. *En spättas dagbok* är en skönlitterär bokserie i vilken hon skriver om sina upplevelser på motorcykeln. Publiceringsdatum ännu inte bestämt.

I spellistan "En spättas dagbok – videoklipp" på Youtube hittar du övriga klipp som filmades under dagen på Ring Knutstorp och en del annat smått och gott.